

ACTA PLE ORDINARI 12 DE SETEMBRE DE 2011

REGIDORS ASSISTENTS:

- **JOAN MORA ALSINA**
- **F. XAVIER BLANQUER MONRABÀ**
- **ANA MARIÀ SANCHEZ MAXIMIANO**
- **JOSÉ ANTONIO TERRIBAS PEREZ**
- **FRANCISCO JAVIER AGUILAR PEÑA**
- **JOSEP M. PLANELLS PALOMÉ**
- **EVA M. ALCOBAS SIERRA**
- **JOSEP PLANA PERXACHS**

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

- **JOSÉ ANTONIO URBANO MOTIÑO**
- **OLGA DIAZ ROMACHO**
- **FRANCISCO JOSÉ MORENO SABATÉ**

**ESQUERRA REPUBLICANA DE
CATALUNYA – ACORD MUNICIPAL**

- **NÚRIA FÀBREGAS PUJADAS**

SECRETÀRIA - INTERVENTORA

En la Sala de Sessions de l'Ajuntament de Vallgorguina, quan són les 20.00 hores del dilluns dotze de setembre de dos mil onze, el Ple Municipal realitza sessió ordinària, en primera convocatòria, a la sala de sessions de l'Ajuntament de Vallgorguina, sota la presidència del senyor Alcalde En Joan Mora Alsina. Actua de secretària la senyora Núria Fàbregas Pujadas.

Per part del Sr. Alcalde es manifesta que per motius familiars s'ha traslladat aquesta sessió plenària del divendres dia 9 de setembre a avui dilluns dia 12 de setembre, la qual cosa ja va ser comunicada anteriorment per part del mateix al Sr. José Antonio Urbano.

1.- APROVACIÓ ACTES ANTERIORS (11, 22 DE JUNY I 1 D'AGOST)

Atès que tots els regidors ja disposen d'una còpia de l'esborrany de les actes, de les quals s'han acompanyat amb la convocatòria de la present sessió, es passa seguidament a la votació

S'APROVA PER UNANIMITAT dels membres assistents.

2.- DONAR COMPTE DELS DECRETS DE L'ALCALDIA

El Sr. Alcalde dóna compte dels Decrets dictats per aquesta alcaldia en el període comprès entre el 14 de juny i 7 de setembre.

3.- PROPOSTA RELATIVA A L'APROVACIÓ DEL COMPTE GENERAL DE L'EXERCICI 2010

Proposta de l'Alcaldia

Formulat i rendit el Compte del Pressupost ordinari i únic d'aquest Ajuntament, corresponent a l'exercici de 2010 que, previs els tràmits reglamentaris, ha estat informat per la Comissió Especial de Comptes.

Examinats els documents que integren el Compte General, la liquidació del Pressupost, els manaments de pagament amb els seus respectius justificants, així com els corresponents manaments d'ingrés i atès que, sotmès a informació pública, amb anunci al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona de data 2 d'agost de 2011 i no s'han formulat observacions, objeccions ni reclamacions de cap tipus.

Tenint en compte allò que es disposa en els articles 115 i 116 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril Reguladora de les Bases de Règim Local, en els articles 208 i següents del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, les Regles 97 i següents de l'Ordre de del Ministeri d'Economia i Hisenda 404/2004, de 23 de novembre, que aprova la instrucció del model normal de comptabilitat local, es proposa al Ple de l'Ajuntament que adopti els següents ACORDS:

PRIMER.- Aprovar el Compte General corresponent a l'exercici 2010.

SEGON.- Remetre còpia del Compte General a la Sindicatura de Comptes."

Sotmès a votació la proposta d'acord transcrita anteriorment resulta aprovada amb el vot a favor dels Senyors: Mora, Plana, Blanquer, Sánchez, Terribas, Aguilar, Alcobas i Palomé i en contra dels Senyors Urbano, Diaz i Moreno.

4.- PROPOSTA RELATIVA A LA REVISIÓ DEL PADRÓ D'HABITANTS A 1 DE GENER DE 2011

Proposta de l'Alcaldia

Atès que han estat trameses les xifres resultants de la gestió del padró d'habitants del nostre municipi durant l'any 2010.

D'acord amb el que disposen els articles 81 i següents del Reglament estatal de població i demarcació territorial dels ens locals, es proposa al Ple que adopti els següents acords:

PRIMER.- Aprovar la revisió del padró d'habitants de Vallgorguina a 1 de gener de 2011 que quedarà de la següent manera:

Resultats numèrics de la revisió anual a 1 de gener de 2011.

Total habitants:	2.620
Homes :	1.344
Dones :	1.276

SEGON.- Remetre aquests resultats numèrics a l'Institut Nacional d'Estadística perquè pugui formular les observacions i advertiments que consideri oportuns.”

Sotmès a votació la proposta d'acord transcrita anteriorment resulta aprovada per UNANIMITAT de tots els membres de la Corporació presents en la sessió.

5.- RESOLUCIÓ DE RECLAMACIÓ PRÈVIA INTERPOSADA PEL SR. SANTIAGO FERNÁNDEZ NINA.

RELACIÓ DE FETS:

I. En data 22 d'agost de 2011, el Sr. Santiago Fernández Niná va interposar (registre d'entrada RC-1508) reclamació prèvia a la via jurisdiccional social en matèria d'acomiadament nul o subsidiàriament improcedent mitjançant la qual sol·licitava que es dictés resolució per la qual se'l readmeti al seu lloc de treball, se li abonin els salaris de tramitació, i una indemnització de 3.000 euros en concepte dels perjudicis econòmics derivats de les despeses de defensa i de 27,75 euros diaris durant el temps que ha estat en situació de baixa per incapacitat temporal.

II. En data 1 d'agost de 2011 el Ple municipal de l'ajuntament de Vallgorguina va acordar la ratificació del Decret d'Alcaldia núm. 171/2011, de data 1 de juliol de 2011, pel qual es va acordar imposar al treballador Sr. Santiago Fernández Niná dues sancions d'acomiadament disciplinari per la comissió de dues faltes molt greus tipificades com a transgressió de la bona fe contractual i també l'abús de confiança en l'exercici de la feina tipificada a l'article 54.2.d) de l'Estatut dels Treballadors en relació als fets consignats al plec de càrrecs i a la pròpia resolució sancionadora.

III. En la reclamació prèvia abans esmentada el treballador Sr. Santiago Fernández Niná va plantejar diferents qüestions que s'abordaran en els apartats següents d'aquesta resolució.

IV. Respecte a les circumstàncies personals i laborals que el Sr. Santiago Fernández Niná exposa a l'aparat primer de la seva reclamació prèvia, les dades són correctes a excepció del salari que al temps de l'acomiadament era de 1.449,25 euros mensuals bruts amb inclusió de la prorrata de les pagues extraordinàries.

V. Pel que fa a la manca de tipicitat de les faltes sancionades denunciada pel recurrent en la reclamació prèvia, cal significar que al personal laboral que presta serveis a les administracions públiques li resulta d'aplicació, amb caràcter general, el règim jurídic establert a l'article 7 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (en endavant EBEP) i pel que fa al règim disciplinari en particular l'article 93 de l'EBEP.

Concretament els apartats 1 i 4 d'aquest últim precepte han estat expressament invocats pel recurrent a la seva reclamació prèvia subratllant que el règim disciplinari del personal laboral es regirà en allò que no estigui previst en el títol VII de l'EBEP (dedicat al règim disciplinari) per la legislació laboral. A partir d'aquí el recurrent conclou que les faltes disciplinàries molt greus que poden ser sancionades amb l'acomiadament disciplinari són les regulades a l'article 95.2 de l'EBEP de tal manera que no es poden aplicar les causes d'acomiadament regulades a l'article 54 de l'Estatut dels Treballadors.

No es pot compartir aquesta interpretació del recurrent perquè, a banda de que les causes d'acomiadament regulades a l'article 54 de l'Estatut dels Treballadors han estat considerades com a mínims de dret necessari, el catàleg de faltes molt greus regulat a l'article 95.2 de l'EBEP no és un llistat tancat sinó que al seu apartat p) preveu també afegir les faltes molt greus que, pel que fa al personal laboral, quedin tipificades com a tals en Llei de les Corts Generals o en els convenis col·lectius. En aquest sentit, l'Estatut dels Treballadors és una Llei estatal (i per tant de les Corts Generals) que ocupa un paper preponderant en el sistema de font de les relacions laborals. Per tant la regulació de les faltes molt greus de l'article 54 de l'Estatut dels Treballadors estaria expressament contemplada a l'article 95.2.p) de l'EBEP de tal manera que no s'hauria vulnerat el principi de tipicitat al sancionar al Sr. Santiago Fernández Niná per la comissió de dues faltes molt greus de transgressió de la bona fe contractual i també l'abús de confiança en l'exercici de la feina tipificada a l'article 54.2.d) de l'Estatut dels Treballadors; causes d'acomiadament que serien d'aplicació pels motius exposats i que estan sent aplicades de forma pacífica pels diferents tribunals superiors de justícia de l'ordre jurisdiccional social.

VI. Quant a la negació dels fets imputats que realitza el recurrent a l'apartat quart de la seva reclamació prèvia, cal significar el següent:

A) En la resolució sancionadora de data 1 de juliol de 2011 s'han motivat suficientment els elements probatoris (declaració dels testimonis, obsolescència dels impresos del sindicat UGT utilitzats pel recurrent, justificants d'actuació en dies que el sindicat estava tancat, etc.) que han permès concloure que el Sr. Santiago Fernández Niná ha utilitzat incorrectament el crèdit horari assignat legalment als representants legals dels treballadors.

B) Pel que fa a la realització d'uns cursos de formació que el recurrent detalla a l'apartat quart de la seva reclamació prèvia, aquest qüestió ja va ser analitzada a l'apartat V de la resolució sancionadora de l'Alcaldia de data 1 de juliol de 2011 (posteriorment ratificada per acord plenari en data 1 d'agost de 2011) arribant a la conclusió que, fins i tot aplicant la interpretació més favorable al treballador expedientat, quedarien un total de 17 jornades senceres en les quals el Sr. Santiago Fernández Niná no hauria desvirtuat la imputació d'un ús incorrecte del crèdit horari.

C) Quant al fet que l'ajuntament mai li va posar cap objecció quan rebia els justificants acreditatius d'actuacions sindicals en el sindicat UGT ni li va demanar cap explicació o aclariment sobre els mateixos abans de l'obertura de l'expedient disciplinari, cal significar que precisament que el principi de la bona fe que ha de presidir les relacions laborals i la presumpció "iuris tantum" d'un ús correcte del crèdit horari sindical són el motius pels quals la corporació no va dur a terme cap actuació fiscalitzadora de l'activitat sindical del recurrent. I així va ser fins al moment en que el regidor de RRHH de la Corporació va tenir queixes de treballadors i sospites que li van fer demanar al Secretari comarcal del Vallès Oriental. Sr. Juan A. Balmisa, els informes de dates 14 de gener i 3 de febrer de 2011. Del primer d'aquests informes es desprenien indicis que la signatura dels justificants presentats pel recurrent no havien estat signats pel responsable del sindicat; i el segon dels informes, a més, evidenciava que l'actuació que es pretenia justificar era totalment incerta perquè el dia 7 de gener de 2011 les dependències del sindicat UGT estaven tancades i fora de servei. És a partir d'aquest moment quan es decideix obrir l'expedient disciplinari i aclarir la veracitat

dels justificants de les accions sindicals presumptament realitzades pel recurrent des de l'inici de la seva activitat representativa.

D) En la resolució sancionadora de data 1 de juliol de 2011 s'han motivat suficientment els elements probatoris (declaració dels testimonis del detectiu privat i de la doctora de la mútua EGARSAT, documental acreditativa de classificació del recurrent en la competició així com fotografies amb les corresponents dades tècniques i de data que situen al recurrent en la competició de mushers celebrada en la localitat de Castellgalí els dies 6 i 7 de novembre de 2010) que han permès concloure que en aquestes dates, o bé la baixa mèdica per lumbàlgia del Sr. Santiago Fernández estava justificada i el recurrent havia dut a terme una activitat contraindicada amb la curació de la patologia; o bé estem davant un supòsit de simulació en què el recurrent tenia l'aptitud laboral necessària per realitzar les funcions pròpies del seu lloc de treball dins de la brigada municipal de l'ajuntament de Vallgorguina i no hauria justificació per prolongar la situació de baixa mèdica.

Per tot l'exposat anteriorment s'han de desestimar les al·legacions del recurrent encaminades a negar els fets imputats.

VII. Pel que fa als veritables motius pels quals s'ha sancionat al recurrent aquests han estat la comissió de les conductes imputades en el plec de càrrecs i valorades per l'instructor en la proposta de resolució que s'ha transcrit a la resolució sancionadora de data 1 de juliol de 2011 (posteriorment ratificada en data 1 d'agost de 2011). Aquestes conductes són molt greus amb independència de la condició representativa de l'autor i no suposen cap violació del dret a la llibertat sindical ni del dret a la intimitat del recurrent atès que l'actuació del detectiu privat no pot qualificar-se d'indiscriminada ni de vigilància sistemàtica sinó de comprovació d'un fet puntual (i no relacionat amb l'activitat sindical) com era si el Sr. Santiago Fernández Niná havia participat, o no, en la cursa de mushers celebrada en Castellgalí els dies 6 i 7 de novembre de 2011.

Tampoc es pot al·legar que la causa de l'acomiadament fos la negativa del recurrent a signar el conveni col·lectiu que s'estava negociant atès que al Sr. Santiago Fernández Niná se li va lliurar en el seu dia una proposta de conveni sense que, a data d'avui, el treballador sancionat hagi donat cap resposta a cap dels membres de la comissió negociadora ni al seu propi sindicat. Per tant, a la corporació no li consta cap negativa del recurrent a la signatura del conveni col·lectiu proposat en tant no ha donat cap resposta a la proposta: ni afirmativa ni negativa.

VIII. Pel que fa a la prescripció de les faltes invocada pel recurrent a l'apartat sisè de la seva reclamació prèvia, en aplicació de l'article 93.4 de l'EBEP abans comentat, a partir de la promulgació de l'EBEP resulten d'aplicació els terminis de prescripció de les faltes i sancions regulats a l'article 97 de l'EBEP el qual preveu que les infraccions molt greus prescriuen als 3 anys, les greus als 2 anys i les lleus als 6 mesos.

Per tant, les faltes molt greus comeses pel recurrent no haurien prescrit de conformitat amb els nous terminis de prescripció fixats per l'article 97 de l'EBEP la qual cosa fa innecessari haver d'invocar la jurisprudència del Tribunal Suprem relativa als supòsits de d'actes comesos amb ocultació dels fets infractors pel treballador en els quals el dia d'inici del termini de prescripció de la falta es comença a computar des del dia en què la corporació té un coneixement cabal, ple i exacte dels mateixos ni tampoc aquella jurisprudència que estableix que la incoació d'expedients disciplinaris exigits per llei o conveni col·lectiu interrompen la prescripció de les faltes.

IX. Quant a les al·legacions realitzades pel recurrent a l'apartat vuitè de la seva reclamació prèvia relatives al Decret d'alcaldia núm. 171/2011, de data 1 de juliol de 2011, pel qual s'acordava la imposició al recurrent de dues sancions d'acomiadament disciplinari per la

comissió de dues faltes molt greus així com el posterior acord del Ple municipal ratificant l'esmentada resolució, cal significar el següent:

L'article 30 del Conveni Col·lectiu del personal laboral al servei de l'ajuntament de Vallgorguina per als anys 2002 i 2003 (i que és vigent d'acord amb l'article 86.3 de l'Estatut dels Treballadors) disposa que el règim disciplinari dels empleats es regirà pel que fa a la tipificació de faltes, sancions i procediment per les normes establertes al Decret 214/1990 i normes complementàries i d'aplicació.

L'esmentat Decret 214/1990, de 30 de juliol, forma part d'un cos normatiu sobre la funció pública local de Catalunya i està subordinat jeràrquicament a altres normes de rang superior així com a les resolucions judicials que condicionen quin ha de ser el redactat actualment vigent del Decret 214/1990 al qual es remet l'article 30 del Conveni Col·lectiu.

Tal com va al·legar el recurrent a la seva primera reclamació prèvia de 22.7.2011 i que va reiterar a la posterior de 20.8.2011, el redactat de l'article 247 del Decret 214/1990 disposa que la sanció de suspensió del servei dels funcionaris (l'acomiadament seria el seu equivalent per al personal laboral) haurà de ser acordada pel Ple municipal. No obstant això, aquesta previsió que es va establir al redactat originari del Decret 214/1990 actualment s'ha d'entendre que està derogada i no és vigent pels motius que seguidament s'exposaran.

Els termes de l'article 247 del Decret 214/1990 que atribueix al Ple la competència per a la separació del servei dels funcionaris (i l'acomiadament del personal laboral) es corresponen amb el redactat original d'aquest precepte a l'any 1990 i que estava en perfecta sintonia amb el redactat de l'article 22.2.i) de la Llei 7/1985, de bases del règim local que establí com a competència del Ple municipal la ratificació dels acomiadaments del personal laboral de la corporació. El propi article 2 del Decret 214/1990 estableix la primacia de la norma bàsica sobre el règim local.

Aquest redactat de la norma amb rang de Llei, a la qual estava subordinada jeràrquicament el Decret 214/1990 per la seva condició de norma reglamentària, va estar vigent des de l'entrada en vigor de la Llei 7/1985 (el dia 24.4.1985) fins al dia 12.5.1999 en què va entrar en vigor la Llei 11/1999 que va modificar alguns dels seus articles de la normativa bàsica.

En concret, la Llei 11/1999 va modificar l'article 22.2.i) de la Llei 7/1985 traient la competència del Ple municipal de ratificar els acomiadaments del personal laboral incloent dins del també modificat article 21.h) de la Llei 7/1985, relatiu a les competències de l'Alcalde, la d'acordar tant la separació del servei dels funcionaris de la corporació com l'acomiadament del personal laboral.

La Llei 11/1999 també va traspasar altres competències del Ple municipal a l'alcaldia (com per exemple l'aprovació de les bases de les proves de selecció del personal) i, per efecte directe de la relació de jerarquia existent entre la Llei i el Reglament, l'actual redactat de l'article 247 del Decret 247 no és vigent sinó que s'ha de interpretar conforme a l'establert a la Llei 7/1985 que atribueix a l'Alcaldia la competència per acordar l'acomiadament del personal laboral. A la mateixa conclusió ens porta la Disposició derogatòria única de la Llei 11/1999 la qual disposava la derogació, entre altres, de l'article 247 del decret del Decret 214/1990 en quant s'oposava a la nova regulació de la Llei 7/1985 (norma bàsica de conformitat amb l'article 149.1.18 de la Constitució espanyola).

En data 11.6.2002, la Sala del Contenciós administratiu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya va dictar sentència en el recurs núm. 752/1991 en la qual anul·lava parcialment o totalment nombrosos preceptes del Decret 214/1990, molts d'ells per contravenir el principi de jerarquia normativa.

En conseqüència, la remissió que l'article 30 del Conveni Col·lectiu realitza al Decret 214/1990 s'ha d'entendre referida, no al redactat originari que no s'ha adaptat a les

modificacions legals i jurisprudencials posteriors, sinó al text actualment vigent arran de la distribució de competències dels òrgans municipals establerta a la Llei 7/1985 arran de la modificació operada per la Llei 11/1999,

Per tot l'exposat anteriorment s'ha d'entendre que l'acomiadament del recurrent realitzat per l'Alcaldia de Vallgorguina era perfectament vàlid i ajustat a dret sense perjudici que, a la vista de la reclamació prèvia presentada pel Sr. Santiago Fernández el dia 22.7.2011 en què plantejava una possible manca de competència de l'alcaldia per acordar l'acomiadament del recurrent, i tenint en compte que encara no havia transcorregut el termini màxim de 6 mesos per a la tramitació de l'expedient disciplinari previst a l'article 268 del Decret 214/1990, es va optar per dotar a l'acte administratiu sancionador d'una doble legitimitat (que ja la tenia en origen) mitjançant la ratificació de la decisió de l'Alcaldia pel Ple municipal. A més, mitjançant aquesta ratificació duta a terme pel Ple municipal també s'estava donant compliment a la previsió de l'article 21.1.h) de la Llei 7/1985 de donar compte al ple de la decisió extintiva de la relació laboral.

Així mateix cal tenir en compte que l'ajuntament de Vallgorguina és una administració pública que actua amb ple sotmetiment a la normativa sobre procediment administratiu regulada a la Llei 30/1992 la qual, al seu article 67 preveu la convalidació dels actes anul·lables esmenant els vicis que poguessin tenir (tot i que en aquest supòsit el decret d'alcaldia acordant l'acomiadament era perfectament vàlid pels motius exposats).

Pel que fa a l'atorgament d'una nova data d'efectes a l'acomiadament ratificat pel Ple municipal és una conseqüència que està prevista a l'apartat segon de l'article 67 de la Llei 30/1992 i, a més, és la solució més garantista per al recurrent perquè li permet interposar una nova reclamació prèvia per tal que la corporació municipal pugui donar resposta a la resta de qüestions plantejades en les reclamacions prèvies interposades. En tot cas, si s'entengués que l'esmena o convalidació s'ha realitzat fora del termini que estableix la normativa laboral (tot i que s'ha actuat de conformitat amb el dret administratiu) la jurisprudència ha establert que s'haurà d'estar a la primera decisió extintiva que, com s'ha indicat, era conforme a dret.

Per tal de no causar cap perjudici al recurrent amb la fixació de la nova data d'efectes de l'acord de ratificació de l'acomiadament realitzat, es va restablir la situació d'alta en la seguretat social del Sr. Santiago Fernández des del dia 2 de juliol fins al dia 1 d'agost de 2011 (data d'efectes de la baixa) i se li van abonar les diferències retributives corresponents consistent en la part proporcional de les pagues extres i vacances meritades entre les dues dates abans indicades així com del complement de malaltia a càrrec de l'ajuntament que també se li va abonar.

Pel que fa al subsidi d'incapacitat temporal no se li va a pagar al recurrent perquè el corresponent al període de 2 de juliol a 1 d'agost de 2011 el va percebre en pagament directe de l'INSS.

X. En relació a la reclamació per danys i perjudicis per violació de drets fonamentals reclamada pel recurrent, no és procedent atès que la corporació ha actuat en l'exercici de les seves potestats sancionadores sense haver incorregut en cap vulneració dels drets fonamentals del recurrent.

Per tot això, aquesta Alcaldia proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció del següent acord:

1.- Desestimar la reclamació prèvia interposada pel Sr. Santiago Fernández Niná contra l'acord del Ple de l'Ajuntament adoptat en data 1 d'agost de 2011 pel qual s'acordava ratificar el Decret de l'Alcaldia núm. 171/2011, d'1 de juliol de 2011, pel qual s'acordava imposar al Sr. Santiago Fernández Niná dues sancions d'acomiadament disciplinari.

2.- Notificar aquest acord a l'interessat amb l'oferiment dels recursos pertinents.”

Sotmès a votació la proposta d'acord transcrita anteriorment resulta aprovada amb el vot a favor dels Senyors: Mora, Plana, Blanquer, Sánchez, Terribas, Aguilar, Alcobas i Palomé i les abstencions dels Senyors Urbano, Diaz i Moreno.

6.- PROPOSTA D'ACORD RELATIVA A LA RATIFICACIÓ DEL CONVENI DE DEVOLUCIÓ PER COMPENSACIÓ DE CANADA PARK.

Atès que en el Ple de 5 de juny de 2008 es va aprovar el següent acord que es transcriu:

1.2.- PROPOSTA D'ACORD RELATIVA A LA DEVOLUCIÓ D'INGRESSOS INDEGUTS DERIVATS DE LA IMPOSICIÓ DE CONTRIBUCIONS ESPECIALS RELATIVES AL PROJECTE D'OBRES FASE II: PAVIMENTS DE CANADÀ PARK

El Ple municipal, en sessió de 5 de juny de 2002, va acordar imposar definitivament contribucions especials per al finançament de les obres de millora dels fermes al barri de Canadà Park.

Es va fixar en 591.785,28€ la quantitat a repartir entre els beneficiaris.

El 26 de gener de 2007, amb número de registre d'entrada 160, es va rebre la Sentència núm. 27 de 16 de gener de 2007, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 13 de Barcelona.

En el fonament jurídic segon, entre d'altres, s'indica que l'informe emès per l'arquitecte municipal el 26 de setembre de 2002, *“señala claramente que la necesidad inaplazable de las obras generadas de las Contribuciones Especiales, trae causa de una ejecución incorrecta y (altamente) deficiente de las obras originales”*.

Així mateix indica que les obres que motiven la imposició de les contribucions especials es podrien haver evitat en la seva major part si l'Ajuntament hagués actuat amb un mínim de diligència, és a dir, continua la sentència, obligant els promotors a executar correctament el paviment, emprant els mitjans legalment previstos.

El fonament jurídic cinquè, indica que *“no procede trasladar a los sujetos pasivos recurrentes la responsabilidad – en términos económicos- de unas obras de rehabilitación que, como se apuntaba, traen causa:*

1º.- De una ejecución manifestamente deficiente de la infraestructura original, imputable a los promotores del Plan Parcial, y

2º.- De la no menos palmaria beneidad del Ayuntamiento pasa con los anteriores.

Sin embargo, ello no podrá llevarnos a exonerar totalmente a los recurrentes de su obligación de satisfacer las contribuciones especiales, toda vez que la pericial judicial practicada ha cifrado en 320.000€ el coste de las obras de mejora que, en circunstancias normales, habría sido menester acometer en todo caso.

Por ello, la anulación del expediente en lo tocante a las cuotas de los hoy recurrentes, deberá venir acompañada del reconocimiento del derecho del Municipio demandado a fijar nuevas cuotas para los demandantes.

Vistos els informes emesos per la Secretària-Interventora i l'arquitecte assessor municipal, es proposa al Ple que prengui els següents acords:

PRIMER.- En execució de la sentència del Jutjat Contenciós Administratiu esmentada que en el seu "fallo" anul·la l'acord municipal de l'imposició de les contribucions especials de la urbanització de Canadà Park:

- a) Fer extensiva l'execució de la sentència a tots els beneficiaris de les contribucions especials.
- b) Es xifra en 320.000€ el cost de les obres d'acord amb la pericial judicial practicada en el procediment judicial.
- c) Aprovar la devolució d'ingressos indeguts als beneficiaris de les contribucions especials, com a conseqüència de la nova valoració del cost de les obres que determina la Sentència.
- d) Aprovar la diferència del cost de les obres per un import de 288.000€ que és l'import xifrat de la devolució d'ingressos indeguts.

SEGON.- Publicar el text íntegre d'aquest acord al Butlletí Oficial de la Província i notificar individualment als subjectes passius aquest acord juntament amb la liquidació individual de la devolució d'ingressos indeguts."

Vist que l'anterior acord no està suficientment detallat ni individualitzat, i que és anterior a la signatura dels convenis.

Es proposa al Ple de la Corporació aprovar els següents acords:

Primer.- Clarificar que l'import total de la devolució d'ingressos indeguts és de 300,03 €. i que les quanties individualitzades que es reconeixen als contribuents són les que figuren en el quadre següent:

NÚM. PARCEL·LA	PROPIETARI	IMPORT
263	Ricardo Mesas Moreno	300,03

Segon- Ratificar els convenis subscrit entre l'Ajuntament i els contribuents esmentats pels quals s'acorda efectuar la devolució dels ingressos indeguts mitjançant compensació.

Tercer.- Reconèixer el dret a la devolució dels conceptes dels contribuents que van pagar en executiva, que s'especifiquen en el punt primer i formalitzar la corresponent compensació si s'escau.

Quart.- Notificar el present acord a l'Organisme de Gestió Tributària de la Diputació de Barcelona."

Sotmès a votació la proposta d'acord transcrita anteriorment resulta aprovada per UNANIMITAT de tots els membres de la Corporació presents en la sessió.

7.- MOCIO DE SUPORT AL MODEL EDUCATIU CATALÀ

Arran de les sentències emeses pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) el desembre passat i la posterior interlocutòria de 2 de setembre en relació al model educatiu català i la llengua, el grup municipal de CiU proposa al Ple de l'ajuntament l'aprovació de la següent

MOCIO DE SUPORT AL MODEL EDUCATIU CATALÀ

El model d'immersió lingüística a l'escola catalana és una història d'èxit de més de 30 anys, que ha garantit i promogut un model de societat cohesionat i d'igualtat d'oportunitats.

Ha obtingut sempre el consens de tota la comunitat educativa i, sobretot, la complicitat i l'esforç de famílies no catalanoparlants i el professorat, que han posat en tot moment el benefici de l'infant per sobre de tot.

Ha estat reconegut i posat d'exemple en nombroses ocasions internacionalment i pel High Level Group on Multilingualism de la Unió Europea.

No persegueix una societat bilingüe, sinó una societat multilingüe, moderna, competent, on el català és la llengua comuna, el castellà és après amb resultats idèntics a la resta de l'estat -tal com estableixen els Informes PISA, que avalua internacionalment els coneixements adquirits de la mà de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE)- i garanteix el coneixement d'una tercera llengua.

El TSJC en cap cas pot dictar jurisprudència per damunt de les normes adoptades al Parlament i en plena vigència (LNL 1983, LPL1998 i LEC 2009, que conté en el Títol II el règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya).

Per tot això, acordem:

Primer. Denunciar el risc seriós de trencament social, desigualtat i discriminació que suposa aquesta ofensiva jurídica.

Segon. Refermar el nostre compromís amb el model català d'immersió lingüística, que no només no pot aturar-se, sinó que cal que segueixi avançant, tenint en compte els reptes plantejats per la societat del s. XXI, amb un alumnat que compta amb més de 100 llengües d'origen.

Tercer. Reconèixer i agrair la tasca col·lectiva que ha fet possible aquest model, des dels estudis de Galí al 1923, passant pel lideratge de Pi-Sunyer com a Conseller de la Generalitat restaurada l'any 1978 i tots els governs que mai han dubtat a desenvolupar les tesis dels experts en aquesta qüestió.

Quart. Donar suport a totes les iniciatives que determinin les institucions catalanes i la ciutadania en aquest sentit, així com adherir-nos a la campanya de somescola.cat.

Cinquè. Enviar aquesta moció al TSJC, a Convivència Cívica Catalana, a l'entitat somescola.cat, als grups parlamentaris, al Govern de la Generalitat i al Consell Escolar Municipal."

Sotmès a votació la proposta d'acord transcrita anteriorment resulta aprovada amb el vot a favor dels Senyors: Mora, Plana, Blanquer, Sánchez, Terribas, Aguilar, Alcobas, Palomé i Urbano i les abstencions dels Senyors Diaz i Moreno.

8. PRECS I PREGUNTES

Per part del Sr. Urbano es demana com estan les respostes a les al·legacions formulades en relació a l'aprovació inicial del POUM. Per part del Sr. Alcalde es manifesta que estan pendents de resoldre's, i que a més hi ha pendents algunes modificacions a realitzar arrel de

la conversa mantinguda amb la Sra. Rosa Vilella i amb la Direcció General d'Urbanisme arrel de la visita que van fer fa uns mesos al municipi.

Tot seguit el Sr. Urbano demana també per les subvencions que aquest Ajuntament hauria de demanar durant el proper quadrienni, per les actuacions que s'haurien de fer en barris diversos del municipi. Per part del Sr. Alcalde es manifesta que el pressupost municipal haurà de preveure les corresponents partides pel manteniment de carrers o altres espais públics i que caldrà estar atent a les diferents convocatòries que puguin realitzar altres administracions per a fer les corresponents peticions quan toqui, tot i que segur que no es podran portar a terme projectes de gran envergadura econòmica, atesa la situació econòmica actual.

Així mateix el Sr. Urbano demana també per què no consten en la web municipal les actes corresponents a les sessions plenàries. El Sr. Alcalde manifesta que fins la data d'avui no s'han penjat mai i el Sr. Blanquer manifesta que hi ha molts altres municipis que tampoc els hi tenen. El Sr. Alcalde afegeix que si la normativa legal no ho prohibeix no hi veu cap inconvenient en publicar les actes de les sessions del ple de l'Ajuntament a la web municipal.

El Sr. Alcalde aixeca la sessió a les 20:15 de la qual s'estén la present acta i jo com a secretària certifico.

